

155.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 marca 1935 r.

o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych, podatków pośrednich i podatku gruntowego oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn.

Na podstawie art. 1 i 10 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Z dniem 1 kwietnia 1935 r. wprowadzony zostaje pobór dodatków:

1) w wysokości 10% — do opłat stemplowych oraz do podatków: gruntowego i pośrednich,
2) w wysokości 15% — do podatków: przemysłowego, dochodowego, od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich, od kapitałów i rent, wojskowego oraz spadkowego i od darowizn.

(2) Wymienione w ust. (1) dodatki pobierane będą do należności bieżących oraz do zaległości, powstałych zarówno przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jak i powstających po tym dniu.

§ 2. Dodatki, ustanowione w § 1 nie będą pobierane:

1) do opłat stemplowych, przewidzianych w art. 102 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413),

2) do zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw, pobieranego na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1935 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zryczałtowania podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 89),

3) do kwot podatku dochodowego, przypadającego od dochodów, od których pobiera się kryzysowy dodatek do państwowego podatku dochodowego (art. 4 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego, Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760),

4) do dodatków do podatku spożywczego od cukru, ustanowionych ustawą z dnia 20 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 975),

5) do podatku od tłuszczów, pobieranego na mocy ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o opodatkowaniu tłuszczów (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 130).

§ 3. § 14 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1931 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 8, poz. 51) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 14. Przy podatku dochodowym, przypadającym do zapłaty od dochodów, podlegających kryzysowemu dodatkowi do państwowego podatku dochodowego, nie pobiera się 15% dodatku w myśl ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% do-

datku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127). W związku z tem 15% dodatek pobiera się przy podatku dochodowym od uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszków Państwa, z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszków przedsiębiorstw państwowych, wymienionych w § 13. Również pobiera się 15% dodatek przy podatku dochodowym od uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszków związków komunalnych, w przypadku określonym w § 13 ustęp 2) oraz przy specjalnym podatku od tantjem, pobieranym w myśl art. 25 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 715)“.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

156.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1935 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu kwasu węglowego.

Na podstawie art. 3, 6, 11, 12, 15, 26 i 27 ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu kwasu węglowego (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 151) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. 1) Artykuły, wymienione w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają postanowienia ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu kwasu węglowego (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 151); ustawa ta będzie oznaczana w rozporządzeniu niniejszem nazwą „ustawa o opodatkowaniu kwasu węglowego“.

2) Paragrafy, wymienione w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

3) Skrótly oznaczają:

- a) „izba skarbowa“ — również Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Skarbowy) w Katowicach,
- b) „urząd skarbowy“ — urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych,
- c) „kwas węglowy“ — bezwodnik kwasu węglowego w stanie skroplonym (CO₂),
- d) „wytwórnia“ — wytwórnia bezwodnika kwasu węglowego w stanie skroplonym (CO₂).

§ 2. Od wydanych w pierwszej instancji orzeczeń władzy skarbowej można wnieść odwołanie do władzy bezpośrednio wyższej, której decyzja w administracyjnym toku instancji jest ostateczna. Odwołanie powinno być wniesione za pośrednictwem władzy, która wydała orzeczenie, w ciągu 14 dni licząc od dnia następnego po doreczeniu orzeczenia.

§ 3. Rokiem obrachunkowym dla wytwórni kwasu węglowego jest rok kalendarzowy.

Wywóz kwasu węglowego zagranicę.

§ 4. Kwas węglowy wywieziony zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska wolny jest od podatku pod warunkiem zachowania następującego trybu postępowania:

- 1) Wywóz kwasu węglowego zagranicę obowiązany jest przedsiębiorca wytwórni zgłosić rejonowi kontroli skarbowej lub urzędnikowi kontroli skarbowej, pełniącemu stały nadzór nad wytwórnią, oraz wręczyć jednocześnie sporządzone według wzoru Nr. 5 świadectwo przewozowe i wtórnik tegoż.
- 2) Urzędnik kontroli skarbowej:
  - a) sprawdza zgodność świadectwa przewozowego i jego wtórnika ze stanem przesyłki,
  - b) nakłada — w razie dodatniego wyniku sprawdzenia — na naczynia lub środki przewozowe zamknięcia urzędowe w sposób uniemożliwiający dostęp do kwasu węglowego bez naruszenia tych zamknięć,
  - c) zaznacza na obu egzemplarzach świadectwa przewozowego ilość i rodzaj nałożonych plomb urzędowych oraz ich znaki i numery, jak również znaki i numery środków przewozowych,
  - d) zwraca świadectwo przewozowe przedsiębiorcy wytwórni, a wtórnik świadectwa przesyła niezwłocznie listem poleconym do wyjściowego urzędu celnego.
- 3) Przedsiębiorca wytwórni — po zapisaniu wywożonego kwasu węglowego do ksiąg obrachunkowych (wzór Nr. 1 i 2) na rozchód — dołącza świadectwo przewozowe do kolejowego listu przewozowego i wysyła przesyłkę do wyjściowego urzędu celnego.
- 4) Po przybyciu przesyłki kwasu węglowego do wyjściowego urzędu celnego urząd ten:
  - a) sprawdza zgodność świadectwa przewozowego dołączonego do kolejowego listu przewozowego z wtórnikiem tegoż świadectwa otrzymanym drogą pocztową,
  - b) sprawdza całość środków przewozowych i stan zamknięć urzędowych; jeżeli przytem zawartość przesyłki nie wzbudza żadnych wątpliwości, urząd celny ogranicza się do zbadania nałożonych zamknięć urzędowych; w razie stwierdzenia naruszenia zamknięcia urzędowego, urząd bada ściśle zawartość przesyłki kwasu węglowego,
  - c) wypisuje na świadectwie przewozowym i jego wtórniku wynik i datę odprawy oraz odprawia przesyłkę zagranicę, przyjmując świadectwo przewozowe za deklarację celną, a przesyłkę wpisuje do rejestru wywozu,
  - d) pozostawia u siebie świadectwo przewozowe, a jego wtórnik zwraca organowi skarbowemu, który go nadesłał; organ ten zwraca wtórnik świadectwa przewozowego wytwórni, jako dowód rozchodu kwasu węglowego bez opłaty podatku.
- 5) W razie stwierdzenia przy odprawie, że podana w świadectwie przewozowym i jego wtórniku

ilość wywożonego kwasu węglowego jest niezgodna ze stanem przesyłki — urząd celny, nie poświadczając świadectwa przewozowego ani wtórnika, sporządza w dwóch egzemplarzach protokół, w którym opisuje stan opakowania i zamknięć urzędowych oraz znaną ilość kwasu węglowego. Obydwa egzemplarze protokołu oraz świadectwo przewozowe i wtórnik tegoż przesyła urząd celny do urzędu skarbowego miejsca wysłania, a przesyłkę z kwasem węglowym odprawia zagranicę, wpisując ją do rejestru wywozu.

6) Po otrzymaniu wymienionego w ustępie poprzedzającym protokołu urząd skarbowy przeprowadza odpowiednie dochodzenie i niezależnie od wdrożenia postępowania karno-skarbowego wymierza wytwórni odpowiednią kwotę podatku.

7) Jeżeli przesyłka kwasu węglowego nie nadejdzie do urzędu celnego w ciągu miesiąca od daty odbioru wtórnika świadectwa przewozowego, urząd ten zwraca wtórnik urzędowi skarbowemu miejsca wysłania celem przeprowadzenia dochodzeń. Gdyby przedsiębiorca nie udowodnił, że przesyłka wyszła zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska, urząd skarbowy wymierza podatek od odpowiedniej ilości kwasu węglowego. W tym przypadku przedsiębiorca wytwórni powinien skreślić w księgach obrachunkowych odpowiednią pozycję kwasu węglowego z rubryki wywozu zagranicę i zapisać ją w rubryce rozchodu kwasu węglowego za opłatą podatku.

8) Przesyłki kwasu węglowego, wywożonego na obszar W. M. Gdańska, podlegają postępowaniu przekazanemu stosownie do umowy polsko-gdańskiej z dnia 24 października 1921 r., zatwierdzonej ustawą z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 16, poz. 139).

Wymiar podatku.

§ 5. 1) Za podstawę do wymiaru należnego Skarbowi Państwa podatku od kwasu węglowego służy waga tego produktu.

2) Jeżeli tara naczynia z kwasem węglowym jest wyraźnie oznaczona i nie nasuwa wątpliwości, wagę kwasu węglowego wyprowadza się z różnicy pomiędzy wagą brutto naczynia z kwasem węglowym i tarą.

3) Gdyby na naczyniu z kwasem węglowym tara nie była oznaczona lub podana jej wysokość wzbudzała uzasadnione wątpliwości, wówczas władza skarbowa, wymierzająca podatek, określi tarę naczynia, posługując się porównaniem z wagą innych podobnych naczyń.

§ 6. 1) Od kwasu węglowego wyrobionego w kraju wymierza podatek urząd skarbowy.

2) Przy przywozie kwasu węglowego z zagranicy podatek wymierza urząd celny, załatwiający odprawę celną.

3) Przy przywozie kwasu węglowego z obszaru W. M. Gdańska podatek wymierza odbiorczy urząd przekazowy.

Płatność podatku.

§ 7. 1) Od kwasu węglowego wyrobionego w kraju uiszcza podatek przedsiębiorca wytwórni bezpośrednio w kasie skarbowej lub za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności najpóźniej w chwili wprowadzenia kwasu węglowego do wolnego obrotu z wyjątkiem przypadku zakredytowania podatku.

2) Przez wprowadzenie do wolnego obrotu rozumie się wydanie kwasu węglowego z magazynu wytwórni, przeznaczonego do przechowywania tego produktu.

§ 8. 1) Do uiszczenia podatku od kwasu węglowego przywiezionego z zagranicy obowiązana jest osoba uprawniona do rozporządzania towarem w rozumieniu przepisów celnych.

2) Podatek pobiera urząd celny jednocześnie z należnościami celnymi na podstawie wyniku rewizji celnej.

§ 9. Od kwasu węglowego przywiezionego z obszaru W. M. Gdańska uiszcza podatek odbiorca przesyłki. Wydanie odbiorcy przekazanej przesyłki może nastąpić dopiero po uiszczeniu podatku.

Kredytowanie podatku.

§ 10. 1) Podatek od kwasu węglowego wyrobionego w kraju może być zakredytowany przedsiębiorcy wytwórni przez izbę skarbową.

2) Przedsiębiorca korzystający z kredytu podatku od kwasu węglowego obowiązany jest prowadzić księgę kredytów według wzoru Nr. 3.

3) Nieuiszczenie zakredytowanej kwoty podatku we właściwym terminie powoduje ściąganie w drodze przymusowej (art. 10) nie tylko całej zaległej kwoty z odsetkami od zaległości i kosztami egzekucji, lecz również wszelkich nawet później płatnych kwot zakredytowanego podatku. Nadto przedsiębiorca, który nie uiszcza w terminie zakredytowanego podatku, może ponownie uzyskać kredyt podatkowy jedynie za zgodą Ministra Skarbu.

Urządzenie wytwórni.

§ 11. 1) Wytwórnia kwasu węglowego nie może być połączona z innym przedsiębiorstwem przemysłowym lub handlowym.

2) Na wyjątki od przepisu ust. 1 może zezwolić co do istniejących wytwórni izba skarbową. W żadnym jednak razie wytwórnia nie może być połączona z zakładem wyrabiającym produkty przy użyciu kwasu węglowego.

3) Wytwórnia powinna posiadać nad głównym wejściem widoczny napis oznaczający rodzaj przedsiębiorstwa.

4) Budynki wytwórni oraz ich poszczególne pomieszczenia mają być zaopatrzone w odpowiednie napisy o ich przeznaczeniu.

§ 12. 1) Poczynając od tej części wytwórni, w której znajdują się urządzenia, służące do sprężania kwasu węglowego, wszelkie przewody (rury) do kwasu węglowego powinny być umieszczone całkowicie wewnątrz tej części wytwórni i mają być pomalowane farbą jednakowego koloru.

2) Skroplony kwas węglowy może być odprowadzany wyłącznie do specjalnego pomieszczenia, w którym odbywa się napełnianie butli stalowych kwasem węglowym.

3) Jeżeli wytwórnia posiada urządzenia do napełniania innych naczyń kwasem węglowym (naczynia wagonowe), wówczas napełnianie może się odbywać poza pomieszczeniem, o którym mowa w ust. 2, jednakże w tym przypadku przewody (rury) do

kwasu węglowego powinny być po każdym użyciu urzędowo zabezpieczone, tak ażeby odprowadzanie przez nie kwasu węglowego nie było możliwe bez naruszenia zamknięcia urzędowego.

§ 13. 1) Do przechowywania butli z kwasem węglowym przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest posiadać osobny magazyn, który może być łączony tylko z pomieszczeniem, w którym odbywa się napełnianie butli kwasem węglowym.

2) Na wyjątki od przepisu ust. 1 może zezwolić co do istniejących wytwórni izba skarbową.

§ 14. 1) Na wszelkich naczyniach, służących do kwasu węglowego (butle stalowe, naczynia wagonowe), powinna być wyraźnie i trwale uwidoczniona ich waga własna (tara), pojemność (kg kwasu węglowego) i numer.

2) Nadto na naczyniach należy uwidocznić trwale, farbą lub na druczkach nazwę wytwórni, z której pochodzi zawarty w nich kwas węglowy.

§ 15. W pomieszczeniu służącym do napełniania butli stalowych kwasem węglowym powinna się znajdować — oprócz wag pozostających w normalnym użyciu przedsiębiorstwa — waga, przeznaczona do wyłącznego użytku służbowego urzędników skarbowych.

Sprawdzanie wytwórni.

§ 16. Przedsiębiorca nowowytworzonej wytwórni obowiązany jest najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem produkcji złożyć urzędowi skarbowemu zgłoszenie przedsiębiorstwa, dołączając w dwóch egzemplarzach:

- a) plan sytuacyjny i szczegółowy wytwórni i jej pomieszczeń z oznaczeniem miejsc, gdzie się znajdują urządzenia wytwórni z uwzględnieniem połączeń rurowych urządzeń,
- b) dokładny opis wszystkich pomieszczeń wytwórni i ich przeznaczenia,
- c) opis wszystkich urządzeń wytwórni, służących do wyrobu kwasu węglowego i
- d) opis postępowania technicznego.

§ 17. 1) Każda wytwórnia podlega przed jej uruchomieniem sprawdzeniu przez władzę skarbową.

2) Sprawdzenie (weryfikację) wytwórni przeprowadza kierownik urzędu skarbowego albo jego zastępca przy pomocy urzędników kontroli skarbowej w obecności przedsiębiorcy lub jego zastępcy.

3) Przed terminem wyznaczonym na sprawdzenie przedsiębiorca obowiązany jest poczynić w wytwórni wszelkie niezbędne przygotowania, aby odnośni urzędnicy zaraz po przybyciu na miejsce mogli przystąpić do czynności.

4) Przy sprawdzaniu przedsiębiorca obowiązany jest udzielać urzędnikom skarbowym wszelkich wymaganych wyjaśnień oraz dostarczać potrzebnych przyrzędów i odpowiedniej pomocy.

5) Sprawdzenie wytwórni wymaga następujących czynności:

- a) oględzin i sprawdzenia z planem i opisem pomieszczeń, urządzeń i naczyń fabrycznych,

- b) zbadania i zabezpieczenia pomieszczeń i urządzeń fabrycznych w celu skutecznej kontroli produkcji,
- c) sporządzenia protokołu o sprawdzeniu.

§ 18. Z czynności sprawdzenia sporządza się protokół weryfikacyjny, podpisany przez urzędników przeprowadzających sprawdzenie, oraz przez przedsiębiorcę lub jego zastępcę. Protokół przedstawia się izbie skarbowej wraz z zgłoszeniem i jego załącznikami; akta weryfikacyjne powinny być oparafowane i opatrzone pieczęcią urzędową.

§ 19. 1) Jeżeli izba skarbową ustali, że urządzenie wytwórni odpowiada wymaganiom ustawy o opodatkowaniu kwasu węglowego i przepisom rozporządzenia niniejszego, zatwierdza akta weryfikacyjne i zawiadamia o tem przedsiębiorstwo, które z tą chwilą może uruchomić wytwórnię (art. 11 ust. 3).

2) Zatwierdzenie aktów weryfikacyjnych, o którym mowa w ust. 1, może mieć charakter warunkowy. W tym przypadku izba skarbową określi, jakie zmiany bądź uzupełnienia w urządzeniu wytwórni uważa za konieczne, oraz zaznaczy w zależności od ich znaczenia dla kontroli skarbowej nad wytwórnią, czy jej uruchomienie może nastąpić po, czy też przed dokonaniem zmian lub uzupełnień. W tym drugim przypadku przedsiębiorca obowiązany jest bezzwłocznie przystąpić do wykonania zmian wskazanych przez izbę skarbową.

§ 20. Jeden egzemplarz zatwierdzonych aktów weryfikacyjnych powinien być przechowany w przedsiębiorstwie, a drugi w urzędzie skarbowym.

§ 21. 1) O urządzeniu nowych lub zmianie zgłoszonych pomieszczeń albo urządzeń wytwórni obowiązany jest przedsiębiorca złożyć urzędowi skarbowemu w ciągu 3-ch dni zgłoszenie w dwóch egzemplarzach z odpowiednimi załącznikami, wymienionymi w § 16.

2) Do sprawdzenia zgłoszenia o zmianach oraz dalszego w tej sprawie postępowania mają zastosowanie przepisy §§ 17 — 20.

Kontrola wyrobu.

§ 22. Wyrób kwasu węglowego odbywa się pod stałym nadzorem skarbowym.

§ 23. Przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest zawiadomić rejon kontroli skarbowej o zamiarze wyrobu każdej partji kwasu węglowego najpóźniej na 24 godziny przed uruchomieniem wytwórni.

§ 24. Po ukończeniu wyrobu danej partji kwasu węglowego i wstrzymaniu ruchu wytwórni urzędnik kontroli skarbowej nakłada zamknięcia urzędowe na maszyny sprężające kwas węglowy, tak aby ich uruchomienie nie było możliwe bez naruszenia tych zamknięć.

§ 25. Gdyby, pomimo zawiadomienia przez przedsiębiorcę o zamierzonym wyrobie kwasu węglowego (§ 23) urzędnik kontroli skarbowej nie zgłosił się przed oznaczoną godziną uruchomienia wytwórni, przedsiębiorcy służy prawo zdjęcia zabezpieczeń urzędowych z maszyn sprężających kwas węglowy i uruchomienia wytwórni. O zdjęciu zabezpieczeń urzędowych zarząd wytwórni obowiązany jest

sporządzić protokół przy udziale i za podpisem 2-ch świadków i przesłać go do urzędu skarbowego.

Ważenie i magazynowanie kwasu węglowego.

§ 26. 1) Wyrobiony kwas węglowy podlega ważeniu.

2) Napełnianie naczyń (butli stalowych) kwasem węglowym powinno się odbywać tylko w pomieszczeniu na ten cel przeznaczonym.

§ 27. 1) Dane dotyczące butli napełnionych kwasem węglowym zapisuje się na przychód do księgi ważenia kwasu węglowego (wzór Nr. 1), poczem butle powinny być złożone do magazynu.

2) Jeżeli po napełnieniu kwasem węglowym butla okaże się nie dość szczelna, wówczas przed wpisaniem na przychód do księgi ważenia kwasu węglowego może ona być opróżniona przez wypuszczenie kwasu do zbiornika fabrycznego pod nadzorem urzędnika skarbowego, dozorującego wytwórnię.

3) Kwas węglowy zważony i zapisany do księgi ważenia powinien być zapisany również do księgi podatku od kwasu węglowego, a mianowicie: zważony w godzinach 8 — 20 najpóźniej do godz. 21, zaś zważony w godzinach 20 — 8 najpóźniej do godziny 9.

§ 28. 1) W magazynie butle z kwasem węglowym powinny być ustawione albo ułożone partjami według pojemności butli, tak aby sprawdzenie zapasów nie nastęczało trudności.

2) W magazynie wytwórni nie wolno przechowywać próżnych butli.

§ 29. W magazynie powinna być umieszczona tablica, na której przedsiębiorca obowiązany jest wykazywać szczegółowe zestawienie każdorazowego stanu zapasów kwasu węglowego w magazynie.

Wywóz kwasu węglowego z wytwórni do wolnego obrotu.

§ 30. Kwas węglowy może być wywożony z wytwórni do wolnego obrotu pomiędzy godzinami 7 i 19.

§ 31. Przy przesyłkach kolejowych przedsiębiorstwo wytwórni obowiązane jest podawać na obu egzemplarzach kolejowego listu przewozowego numery butli stalowych i wagę kwasu węglowego.

§ 32. 1) Na każdą przesyłkę kwasu węglowego, wywożoną z wytwórni do wolnego obrotu inną drogą, przedsiębiorstwo obowiązane jest wystawić spis wywozowy w 2 egzemplarzach według wzoru Nr. 6.

2) Zeszyty blankietów spisów wywozowych powinny być oparafowane przez urząd skarbowy. Każde dwie kolejne karty zeszytu otrzymują ten sam numer kolejny.

3) Jeden wypełniony egzemplarz spisu pozostaje w zeszycie przechowywanym w wytwórni, drugi zaś towarzyszy przesyłce i powinien być na każde żądanie okazywany urzędnikom skarbowym, którzy zaznaczają na nim kontrolę i jej wynik.

4) O ile przedsiębiorca wytwórni zamierza wypełniać spisy wywozowe pismem maszynowym, poszczególne karty zeszytu mogą być dziurkowane.

(perforowane) celem możności odłączenia obydwóch kart spisu.

§ 33. 1) Przed wydaniem do wolnego obrotu przedsiębiorca obowiązany jest wpisać kwas węglowy na rozchód w księdze ważenia kwasu węglowego.

2) Kwas węglowy wydany do wolnego obrotu w ciągu danego dnia powinien być wpisany na rozchód w księdze podatku od kwasu węglowego tego samego dnia.

Sprawdzanie zapasów.

§ 34. 1) Przechowywane w wytwórni zapasy kwasu węglowego podlegają sprawdzaniu przez władze skarbowe.

2) Sprawdzenie zapasów uskutecznia się przez:
a) sprawdzenie zawartości kwasu węglowego w niektórych butlach; b) obliczenie ogólnej wagi kwasu węglowego na podstawie ilości znajdujących się w magazynie butli stalowych z kwasem węglowym i ich pojemności; c) porównanie rzeczywistych zapasów kwasu węglowego z pozostałością książkową.

3) O sprawdzeniu zapasów oraz o wyniku czynności rewizyjnych czyni się wpis w księdze podatku od kwasu węglowego przez całą jej szerokość. Przedsiębiorca wytwórni lub jego zastępca, o ile jest obecny przy rewizji, podpisuje wpis rewizyjny w księdze podatku od kwasu węglowego i ewentualnie zaznacza przytem swoje uwagi co do treści wpisu.

Nadwyżki i ubytki.

§ 35. 1) Jeżeli przy rewizji rzeczywisty zapas kwasu węglowego okaże się większy od tego, jaki powinien się znajdować według ksiąg, całą stwierdzoną nadwyżkę należy zapisać na przychód w księgach obrachunkowych.

2) Ujawnione przy rewizji ubytki podlegają opodatkowaniu. Stwierdzone ubytki należy zapisać na rozchód w księgach obrachunkowych. O stwierdzeniu ubytku kwasu węglowego należy bezzwłocznie zawiadomić urząd skarbowy, przesyłając mu odpis zapisu uskutecznionego przy rewizji w księdze podatku od kwasu węglowego.

3) Urząd skarbowy wydaje orzeczenie, nakładające na przedsiębiorstwo obowiązek uiszczenia podatku od ubytków kwasu węglowego w ciągu 14 dni od daty doręczenia orzeczenia.

§ 36. 1) Jeżeli kwas węglowy podlegający podatkowi, a przechowywany w magazynie wytwórni albo wywożony zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska, ulegnie zniszczeniu, przedsiębiorca wytwórni może być zwolniony od zapłaty podatku od takiego kwasu węglowego, o ile o zniszczeniu zostanie zawiadomiony rejon kontroli skarbowej najpóźniej w ciągu 24 godzin po zajściu wypadku zniszczenia, bądź też w razie przewozów, w ciągu 24 godzin po otrzymaniu przez przedsiębiorcę wiadomości o wypadku.

2) Urzędnik rejonu przystąpi natychmiast do sprawdzenia otrzymanego doniesienia, a wyniki dochodzeń zostaną złożone w drodze służbowej izbie skarbowej do decyzji.

Księgi obrachunkowe i dokumenty.

§ 37. Przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest prowadzić: 1) księgę ważenia kwasu węglowego (wzór Nr. 1), 2) księgę podatku od kwasu węglowego (wzór Nr. 2), 3) księgę kredytów (wzór Nr. 3), 4) księgę zwrotów kwasu węglowego do wytwórni (wzór Nr. 4), 5) zeszyty świadectw przewozowych i spisów wywozowych (wzory Nr. 5 i 6).

§ 38. 1) Wpisów do ksiąg należy dokonywać wyraźnie atramentem; nie mogą one zawierać podskrobań i zamazań, a wszelkie poprawki powinny być dokładnie uwidocznione i w przepisowy sposób uskutecznione.

2) Wpisy na każdej stronicy powinny być podsumowane i dodane do poprzedniego przeniesienia.

3) W końcu miesiąca sporządza przedsiębiorca obrachunek miesięczny i przesyła odpis ksiąg podatku od kwasu węglowego (wzór Nr. 2) za ubiegły miesiąc izbie skarbowej najpóźniej do 5 dnia następnego miesiąca. Odpis powinien być podpisany przez przedsiębiorcę wytwórni i poświadczony przez urzędnika kontroli skarbowej dozorującego wytwórnię.

§ 39. Dokumenty służące za podstawę wpisów do ksiąg (protokoły, wtórniki kolejowych listów przewozowych, spisy wywozowe, pokwitowania kasowe, odcinki blankietów nadawczych P. K. O. i t. p.) powinny być trwale umieszczone w teczkach i znajdować się przy księgach wytwórni, a na żądanie kontrolujących urzędników skarbowych powinny być im przedkładane do wglądu i rewizji.

§ 40. W końcu roku obrachunkowego (31 grudnia) przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest zamknąć księgi obrachunkowe, a pozostałości przenieść do nowych ksiąg, których otwarcie (przeniesienie) zaświadcza kierownik rejonu kontroli skarbowej.

§ 41. Druk ksiąg, blankietów spisów wywozowych i świadectw przewozowych sporządza przedsiębiorca wytwórni swoim kosztem i staraniem i nie później niż dnia 1 listopada składa urzędowi skarbowemu do oparafowania.

§ 42. 1) Księgi i dokumenty, przewidziane w rozporządzeniu niniejszem, obowiązany jest przedsiębiorca wytwórni przechowywać w ciągu 5 lat.

2) W razie likwidacji przedsiębiorstwa przed upływem terminu wskazanego w ust. 1, księgi wraz z dokumentami powinny być przesłane do urzędu skarbowego najpóźniej w ciągu 14 dni po wyczerpaniu zapasów kwasu węglowego w wytwórni.

Zwrot kwasu węglowego do wytwórni.

§ 43. 1) Kwas węglowy wydany z wytwórni do rozwózkowej sprzedaży może być zwrócony do wytwórni.

2) Ilości kwasu węglowego zwróconego do wytwórni, jako pozostałe z rozwózkowej sprzedaży, mają być uwidocznione w spisie wywozowym, który towarzyszył przesyłce.

§ 44. Kwas węglowy zwrócony do wytwórni nie może być złożony do ogólnego magazynu kwasu węglowego, lecz powinien być przechowywany osobno po zapisaniu do księgi zwrotów kwasu węglowego do wytwórni.

§ 45. Powrotny przywóz kwasu węglowego do wytwórni nie daje przedsiębiorcy prawa do zwrotu podatku, ani nie wstrzymuje biegu kredytu podatkowego ewentualnie wykorzystanego przy wywozie takiego kwasu węglowego z wytwórni.

§ 46. Przy powtórny wywozie z wytwórni zwróconego kwasu węglowego należy zapisać go na rozchód w księdze zwrotów. W tym przypadku należy wystawić na przesyłkę spis wywozowy opatrzonej napisem: „Powtórny wywóz”.

Zastępca przedsiębiorcy i pracownicy wytwórni.

§ 47. 1) O ustanowieniu zastępcy przedsiębiorcy wytwórni obowiązany jest zawiadomić urząd skarbowy.

2) Ustanowienie zastępcy przedsiębiorcy wytwórni jest konieczne wówczas, gdy przedsiębiorstwo należy do osoby prawnej lub takiej osoby fizycznej, która z jakichkolwiek powodów nie może wypełniać osobiście lub nie wypełnia obowiązków, wynikających z przepisów ustawy o opodatkowaniu kwasu węglowego oraz z przepisów niniejszego rozporządzenia.

3) Zawiadomienie o ustanowieniu zastępcy powinien poza przedsiębiorcą podpisać także i zastępca na dowód, że zastępstwo przyjmuje.

§ 48. Władzą właściwą do zażądania od przedsiębiorstwa wytwórni ustanowienia zastępcy przedsiębiorcy (art. 12 ust. 5) jest urząd skarbowy.

§ 49. 1) Orzeczenie o usunięciu pracownika wytwórni, który popełnił nadużycie na szkodę Skarbu Państwa lub w popełnieniu takiego nadużycia współdziałał (art. 12 ust. 4), jak również zarządzenie w sprawie wstrzymania ruchu wytwórni wskutek nieustanowienia zastępcy lub nieusunięcia pracownika (art. 12 ust. 5) wydaje urząd skarbowy.

2) Po zastosowaniu się przedsiębiorcy do żądania władzy skarbowej (ust. 1) urząd skarbowy obowiązany jest niezwłocznie zezwolić na wznowienie ruchu wytwórni.

Przepisy przejściowe.

a) Zgłoszenie i sprawdzenie istniejących wytwórni.

§ 50. 1) Przedsiębiorcy wytwórni obowiązani są zgłosić urzędowi skarbowemu zapasy kwasu węglowego posiadanego w wytwórni w dniu wejścia w życie ustawy o opodatkowaniu kwasu węglowego w ciągu 3 dni od tej daty.

2) Przedsiębiorcy istniejących wytwórni, które były w ruchu przed dniem wejścia w życie ustawy o opodatkowaniu kwasu węglowego, obowiązani są zgłosić je w ciągu 3-ch dni od powyższej daty i złożyć w ciągu 30 dni od tej daty urzędowi skarbowemu załączniki wymienione w § 16, w dwóch egzemplarzach.

3) Wytwórnie wymienione w ust. 2 podlegają sprawdzeniu (weryfikacji) w trybie określonym w §§ 17, 18, 20 i 21, o ile wyrabiają albo zamierzają wyrabiać kwas węglowy.

4) Sprawdzenie wytwórni wymienionych w ust. 2 nie powoduje przerwy w ich ruchu, o ile przedsiębiorcy wykonają w oznaczonym terminie zmiany i uzupełnienia w urządzeniach tych wytwórni, określone przez izbę skarbową.

b) Opodatkowanie zapasów kwasu węglowego poza wytwórniami.

§ 51. Kto w dniu 31 marca 1935 r. posiada kwas węglowy bądź na składach poza magazynami wytwórni, bądź w miejscach sprzedaży, bądź w przedsiębiorstwach używających kwasu węglowego do produkcji przemysłowej (wytwórnie wody sodowej, lemoniad, browary, restauracje i t. p.), w ilościach przewyższających 10 kg, obowiązany jest zgłosić całą posiadaną ilość kwasu węglowego w ciągu 10 dni od powyższej daty rejonowi kontroli skarbowej, pisemnie w dwóch egzemplarzach, podając:

- 1) swoje imię i nazwisko lub firmę,
- 2) ilość posiadanego kwasu węglowego i
- 3) dokładne miejsce przechowania zgłoszonego kwasu węglowego.

§ 52. 1) Kontrola skarbową wciągnie wniesione zgłoszenie do założonego na ten cel wykazu, opatry je numerem pozycji, o ile możliwości sprawdzi, czy treść zgłoszenia odpowiada rzeczywistości, obliczy przypadającą należność podatkową, wypisze na obu egzemplarzach zgłoszenia kwotę podatku i kasę skarbową, w której należy zapłacić podatek od kwasu węglowego, poczem zwróci jeden egzemplarz zgłoszenia osobie, która je złożyła, a drugi dołączając do swego wykazu.

2) Podatek od zapasów kwasu węglowego (§ 51) powinien być uiszczony do dnia 20 kwietnia 1935 r.

§ 53. Kontrola skarbową, w miarę możliwości, nie czekając na zgłoszenia (§ 50 ust. 1 i § 51) ustali i spisie bezzwłocznie zapasy kwasu węglowego, podlegające opodatkowaniu i dopilnuje terminowego uiszczenia podatku od tych zapasów.

§ 54. Kwas węglowy, znajdujący się w transporcie w dniu 31 marca 1935 r., obowiązany jest zgłosić odbiorca do opodatkowania w sposób określony w §§ 51 i 52 w ciągu 5 dni po nadejściu przesyłki na miejsce przeznaczenia, o ile posiadany zapas wraz z ilością, otrzymaną z transportu przekracza 10 kg.

§ 55. 1) Kontrola skarbową przedstawi wykazy i zgłoszenia do dnia 15 maja 1935 r. urzędowi skarbowemu wraz z uwagami co do zapłaty podatku, a ten przedstawi je wraz ze swymi wykazami izbie skarbowej do dnia 1 czerwca 1935 r.

2) Izby skarbowe przedstawiają Ministerstwu Skarbu do dnia 15 czerwca 1935 r. sumaryczne wykazy kwasu węglowego zgłoszonego do opodatkowania (§ 51 i 54) oraz kwot należnego i zapłaconego podatku.

Przepis końcowy.

§ 56. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Wzór Nr 2
do § 37.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w .....
KSIĘGA PODATKU ..... w .....
od kwasu węglowego wytwórni .....
za rok 19.....
(strona wewnętrzna 1)

Lp.	P R Z Y C H Ó D								Data wydania	Komu i dokąd	Nr. świadectwa przewozowego	Wydano za opłatą podatku butli o pojemności				Wydano butli bez opłaty podatku				Ogółem wydano kwasu węglowego w kg.											
	Otrzymano kwasu węglowego butli o pojemności				Wydano butli bez opłaty podatku							zagranicę		do celów przemysł.		Ważność															
	8 kg.	10 kg.	20 kg.	30 kg.	8 kg.	10 kg.	20 kg.	30 kg.	8 kg.	10 kg.	20 kg.	30 kg.	8 kg.	10 kg.	20 kg.	30 kg.	8 kg.	10 kg.	20 kg.	30 kg.	Ważność netto	Ważność brutto									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
	z przeniesienia																														
	do przeniesienia																														

(strona wewnętrzna 2)

NALEŻNOŚĆ	W		P		L		A		C		O		N		O		P O Z O S T A J E D O Z A P Ł A T Y		U W A G I	
	podatku spozyczonego	10% dodatku nadwyczałnego	Data	pozycja dziennika przychodu	Podatku spozyczonego	10% dodatku nadwyczałnego	Zakredytowanego podatku	Razem												
Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	
33		34		35		36		37		38		39		40		41		42		43

